

— Помощь! Спасете ме, че загивамъ!

— Нищо нѣма да ти стане! — обърна се дѣдо Спино, който мислѣше, че мрѣнката вика и брѣкна въ гърнето да си я попила. Но щомъ си потопи рѣката, набута нѣщо космато. Измѣкна го нагоре и изтрѣпна отъ страхъ: рибката се превърнала на плѣхъ.

— Магьоснице, — извика старецътъ, — ти си се превърнала на плѣхъ, но азъ зная, че си рибка и ще те опържа въ тиганя.

— Опържи ме! — обади се отъ вира сѣщинската мрѣнка, която свободно си плуваше въ дълбочинитѣ.

— И ще те изямъ!

— Изяжъ ме! — повтори рибката.

Въ туй време се показа отъ водата единъ ракъ и заплѣзъ по гърба на дѣда Спино да му рѣже съ ножицитѣ си мустака. Дѣдо Спино грабна гърнето съ плѣха и се затече къмъ къщи.

— Брей, че тежки години настанаха за нашето племе! — разсждаваше плѣхътъ въ гърнето. — По-напредъ ни ядѣха само котациитѣ, а сега почнаха и хората. Нѣма спасение!

А. Каралийчевъ

МАЛКИЯТЪ ТУРИСТЪ

Поздравъ нося отъ орлитѣ, отъ горитѣ и скалитѣ. — Цѣлъ день гостенинъ имъ бѣхъ, веселъ се катерѣхъ, пѣхъ, и, надъ пропасти надвесенъ, будѣхъ ехото съсъ пѣсенъ. — Срѣдъ звѣнциитѣ на овцетѣ, изъ поляни съ росно цвѣте,

чудна китка си увихъ и вода студена пихъ. Нося здравецъ, папратъ, мѣхъ, теменужки съ нѣженъ дѣхъ; на гората — тишината, свежий лѣхъ на планината, и отъ птички и дѣбрави, — тукъ на всички, много здраве.

Ст. Цанкова-Стоянова